

Sygn. akt: I 1 C 29/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: st. sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 10 marca 2017 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko Ł. R.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego Ł. R. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 2982, 48 zł (złoty) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lipca 2016r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III nie obciąża pozwanego Łukasza R. kosztami procesu;

UZASADNIENIE

Powód - (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko Ł. R. o zasądzenie kwoty 6782, 48 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2016 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na podstawie wystawionego przez siebie wyciągu z ksiąg bankowych, posiada wymagalną wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy o kredyt, wynoszącą na dzień sporządzenia wyciągu, kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, wezwania do spłaty zadłużenia, kierowane na adres pozwanego, nie przyniosły efektu w postaci spłaty zadłużenia.

(pозew, k. 2-4)

W dniu 28.10.2016r Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodny z żądaniem pozwu

(nakaz zapłaty, k. 4v)

Pozwany, Ł. R., złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty i wniósł w nim o oddalenie powództwa w zakresie odsetek i kosztów postępowania, ze względu na to, iż termin do zapłaty powód wyznaczył mu do dnia 29.7.2016r, a już w dniu 27.7.2016r - przed upływem w/w terminu - skierował sprawę do Sądu, przyznając fakty będące uzasadnieniem pozwu i wskazując, że w dacie wniesienia pozwu nie było po jego stronie powodów uzasadniających takie zachowanie powoda

(sprzeciw, k. 6v-7)

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie - k. 10v

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód, (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego Ł. R. kwoty 6782, 48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, że swoje żądanie wywodzi z umowy o kredyt łączącej pozwanego z powodem .

(pismo procesowe powoda - k. 17-20-18, pozew, k. 19-20.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6.2.2009 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z Ł. R. umowę o kredyt nr (...) w kwocie 63.914 zł . Pozwany zobowiązał się do spłaty w czasie do 12.2.2014r roku kwoty kredytu w ratach po 1506, 94 zł miesięcznie.

W okresie obowiązywania umowy Ł. R. doprowadził do powstania zaległości z tytułu zaciągniętego kredytu, co spowodowało wystawienie wyciągu z ksiąg bankowych w dniu 27.7.2016r, w którym stwierdzono, iż w księgach (...) S.A., następcy prawnego (...) Banku SA w W., figuruje w stosunku do Ł. R. wymagalne zobowiązanie w kwocie 6782, 48 zł, wynikające z umowy o kredyt nr (...) z dnia 6 .2. 2009 r. Na tę kwotę składają się: należność główna- kapitał w wysokości 3129, 15 zł, odsetki umowne w wysokości 241, 06 zł za okres od 15.1.2013r do dnia 31.7.2013r, odsetki karne za opóźnienie w wysokości 3412,27 zł za okres od 1.8.2013r do dnia 27.7.2016r.

Odpis z KRS k. 22-31, umowa o kredyt k.54-62, harmonogram spłaty, k. 70-71,regulamin,k.72-86, wypowiedzenie, k. 47, ,W. z ksiąg Banku- k. 33 , elektroniczne zestawienie operacji na rachunku pozwanego, k. 38-53

Wezwanie do zapłaty zadłużenia z dnia 15.4.2013r, nie spowodowało zapłaty zadłużenia, a na skutek wezwania do zapłaty , kierowanego na adres Ł. R. z dnia 22.7.2016r wzywającego do zapłaty należności do dnia 29.7.2016r nastąpiło zawarcie ugody ustnej, na mocy której Ł. R. miał wpłacać miesięcznie po 800 zł i w ten sposób dokonał zapłaty części zadłużenia , do spłaty pozostała kwota 2982, 48 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.7.2016r do dnia zapłaty.

niesporne, elektroniczne zestawienie operacji na rachunku pozwanego, k. 38-53

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budzą one zastrzeżeń, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że żadna ze stron, nie negowała ich mocy dowodowej.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż na podstawie umowy, zestawienia operacji na rachunku, wyciągu z ksiąg bankowych powoda, mającego walor dokumentu urzędowego, zadłużenie pozwanego z tytułu zawartej w dniu 6.2.2009 r umowy o kredyt, stanowi kwotę 6782, 48 zł na dzień wniesienia pozwu. Na podstawie powyższego dokumentu, powodowi należne są również odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 28 lipca 2016 r. do dnia zapłaty. Bezsporne jest również to, że powód zakreślił pozwanemu termin do spłaty zadłużenia do dnia 29.7.2016r, a już w dniu 27.7.2016r wniósł sprawę do Sądu, a także to, że strony w dniu 4.8.2016r zawarły ustną ugodę, na mocy której pozwany zobowiązał się do spłaty zadłużenia w ratach po 800 zł miesięcznie i na dzień orzekania spłacił w ten sposób kwotę3800 zł.

Tak więc, stan faktyczny niniejszej sprawy był w zasadzie niesporny; spór między stronami sprowadzał się do ustalenia, czy w świetle zgłaszanych przez pozwanego zarzutów dotyczących nieprawidłowości w egzekwowaniu przez powoda należności , powodowi przysługiwało roszczenie w żądanej pozwem wysokości, oraz czy pozwany powinien ponosić koszty tego postępowania.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Jak stanowi art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu.

Przechodząc do zarzutu pozwanego odnośnie przedwczesności powództwa, należy stwierdzić, że z porównania dat wynika, że powód złożył pozew na dwa dni przed upływem terminu do zaspokojenia roszczenia zakreślonego pozwanemu w wezwaniu z dnia 22.7.2016r. Ponadto na początku sierpnia 2016r zawarł z pozwanym ugodę, na mocy której, ten miesięcznie wpłacał po 800 zł, spłacając w ten sposób kwotę 3800 zł, co wynika wprost z elektronicznego zestawienia operacji na rachunku pozwanego.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował tego, że korzystał z przyznanego mu kredytu, wskazał, że w związku z trudną sytuacją finansową i zdrowotną, spłata zadłużenia nie była regularna i nie następowała w pełnych wysokościach wynikających ze wskazań salda zadłużenia zgodnie z harmonogramem spłat.

Wiarygodnym uzasadnieniem twierdzeń pozwanego w tym zakresie jest wyżej wskazane elektroniczne zestawienie operacji na rachunku pozwanego. Zważyć zaś należy, iż zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą rozkładu ciężaru dowodu, strona, która z danego faktu wywodzi skutki prawne, obowiązana jest fakt ów wykazać (art. 6 k.c.), nadto, to strony mają dążyć do wyjaśnienia istotnych okoliczności sprawy, a w razie nieuzasadnionej bierności dana strona naraża się na sankcję w postaci przegrania procesu.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, pozwany podolał ciężącemu na nim obowiązкови w powyższym zakresie.

W tym miejscu należy wskazać, iż w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się, by obciążenie pozwanego odsetkami umownymi i karnymi było sprzeczne z treścią umowy o kredyt.

Odsetki mogły obciążać pozwanego, a co więcej powstanie ich było konsekwencją działań samego pozwanego, który wbrew ciężącemu na nim obowiązкови zaprzestał dokonywania regularnych spłat rat.

Mając na względzie powyższe, Sąd uwzględniając powództwo w zakresie kwoty pozostałej do spłaty na dzień orzekania, orzekł jak w punkcie I wyroku, na podstawie art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 128 ze zmianami) Sąd zasądził kwotę 2982, 48 złotych, czemu dał wyraz w punkcie I wyroku.

Wobec treści art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, przy czym gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Zgodnie z art. 482 § 1 k.p.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek od dłużnej sumy, w zakresie żądanych odsetek umownych i ustawowych liczonych od poszczególnych kwot za okres od dnia następującego po dniu ich wymagalności do dnia zapłaty, powództwo jest w pełni uzasadnione.

Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania jeżeli strona cofnie pozew lub środek zaskarżenia albo gdy wydanie orzeczenia stanie się zbędne lub niedopuszczalne. Cofnięcie może nastąpić do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w pierwszej instancji i w/w przepis stosuje się także do postępowania nieprocesowego/ por. art. 355 kpc - Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub

jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. § 2. Postanowienie o umorzeniu postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew w piśmie procesowym albo gdy strony zawarły ugodę przed mediatorem, którą zatwierdził sąd.

W niniejszej sprawie Sąd umorzył postępowanie w zakresie kwoty 3800 zł, albowiem pozwany wykazał, że zapłacił ja powodowi do dnia wydania wyroku, więc orzekanie w tym zakresie stało się zbędne.

O kosztach procesu w pkt III sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 108 kpc w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, nie obciążając pozwanego kosztami procesu w całości. Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, o którym mowa w treści przepisu art. 102 k.p.c., w szczególności Sąd w wyniku przeprowadzonej analizy sytuacji przedstawionej przez pozwanego w zakresie sposobu prowadzenia windykacji przez powoda, znalazł uzasadnienie dla skorzystania z dobrodziejstwa określonego we wskazanym wyżej przepisie; powód bowiem, mimo zakreślenia terminu do zapłaty przed wystosowaniem pozwu do Sądu, nie poczekał do upływu terminu i złożył pozew przed jego upływem, tym samym narażając bez powodu w tym momencie pozwanego na dodatkowe koszty. W tej sytuacji obciążanie pozwanego kosztami procesu byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Na koszty tej sprawy w kwocie 2447 zł składają się: 30 zł - opłata od pozwu, 17 zł - opłata od pełnomocnictwa, 2400 zł - wynagrodzenie pełnomocnika.